

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 44 (442)

Субота, 1 листопада 1975 р.

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКУ ЗАВЕРШЕНО,
ЗМАГАННЯ ТРИВАЄ

А. Х. СЕМКО,

голова президії Центрального правління УТОГ

Іде четвертий квартал завершального року дев'ятої п'ятирічки, наближається час підбити її остаточні підсумки. Трудящі виробничих колективів нашого Товариства, широко розгорнувши соціалістичне змагання на честь XXV з'їзду КПРС, достроково, 27 жовтня, виконали п'ятирічку. При плані 516 мільйонів 145 тисяч реалізовано продукції на 516 мільйонів 660 тисяч карбованців, або на 100,1 процента. До кінця року підприємства системи додатково понад план реалізують продукції на 22 мільйони карбованців.

З кожним роком зростає загальний обсяг реалізованої продукції. Якщо у першому році п'ятирічки було реалізовано продукції на 98 з лишком мільйонів карбованців, то в 1974 році — понад 113 мільйонів, а за дев'ять місяців 1975 року — близько 90 мільйонів.

Найвагоміший вклад в утіговський трудовий рапорт партії та уряду внесла більшість колективів УВП. Це — Київське і Донецьке об'єднання «Контакт» і «Електромагніт», Львівські УВП № 1 і № 2, Єнакіївське, Білоцерківське, Ужгородське № 2, Івано-Франківське, Дрогобицьке, Лубенське, Полтавське № 1 та інші учбово-виробничі підприємства. Сотні передовиків і новаторів праці достроково завершили плани і соціалістичні зобов'язання й нині вже перегорнули листки календаря наступних років. Самовідданою працею протягом всієї п'ятирічки відзначилися такі робітники і робітниці, як В. Кривогубенко, Є. Северин (Київське об'єднання «Контакт»), Л. Букаленко, М. Кам'янецька, М. Чеберяк (Донецьке об'єднання «Електромагніт»), В. Лакатос, М. Андрійчук, (Ужгородське УВП-2), Т. Сенчишин, Л. Святлош, С. Семчишин (Дрогобицьке УВП) і багато інших.

Важливою справою у боротьбі за дострокове виконання завдань п'ятирічки стало активне впровадження у виробництво досягнень науково-технічного прогресу. За минулий час на підприємствах виконано велику роботу по впровадженню передової технології, механізації й автоматизації виробничих процесів. У Київському та Донецькому виробничих об'єднаннях, на УВП введено в дію 22 потоково-механізованих ліній. Агрегатно-груповий потік впроваджено на Кам'янець-Подільському, Конотопському й Івано-Франківському підприємствах. У дев'ятій п'ятирічці модернізовано близько 5000 одиниць технологічного устаткування. Впроваджено понад 600 заходів по новій техніці, економія від цього становить

1 мільйон 72 тисячі карбованців. Впровадженню на підприємствах досягнень науково-технічного прогресу сприяло розгортання раціоналізаторської роботи. За минулі роки впроваджено понад 2200 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 1 мільйон 267 тисяч карбованців.

За роки п'ятирічки було проведено певну роботу по поліпшенню якості та підвищенню технічного рівня виробленої продукції. Достить сказати, що за цей період було освоєно серійний випуск 332 нових видів виробів і моделей одягу. До нової продукції, випуск якої розпочато, належать верстатні електромагніти серій «ЕД» і «МТ», пускачі «ПМЕ-111» і «ПМЕ-113», спальний набір меблів та інші.

Державний Знак якості мають електротехнічні вироби: реле проміжне універсальне («РПУ-2») і штепсельне з'єднання («ШСВ-20»), які випускає Київське об'єднання «Контакт». У Донецькому об'єднанні «Електромагніт» державний Знак якості одержали такі вироби, як електричні патрони — люстровий і підвісний. Колектив Харківського УВП-2 домогся атестації на вищу якість двох виробів — курток жіночих моделі 50—74 і 60—74.

На протязі п'ятирічки в системі УТОГ реконструйовано виробничі корпуси, збудовано підсобні приміщення, склади, гаражі, майстерні, споруджено для членів Товариства вісім житлових будинків, три гуртожитки. За пайовою участю від виконкомів міських Рад одержано близько однієї тисячі квартир.

Приклад правофлангових п'ятирічки, тих, хто, здобувши перемогу, продовжує нарощувати темпи, радує нас. Цей приклад повинен стати надбанням усіх трудових колективів Товариства. Адже не можна миритися з таким становищем, коли поряд з передовиками є відстаючі підприємства, цехи, дільниці, бригади. Зараз немає більш важливого завдання, ніж наполеглива боротьба за дострокове виконання плану 1975 року, що сприятиме створенню міцної основи для сталості роботи з початку 1976 року. Не менш відповідальне завдання — і далі поліпшувати якість продукції. Це й зрозуміло: наступна п'ятирічка повинна бути п'ятирічкою якості!

Головне завдання зараз полягає в тому, щоб закріпити, примножити здобуте, спрямувати зусилля, творчу енергію членів Товариства на дальше піднесення соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Центральному комітетові КПУ України,
Раді Міністрів Української РСР,
Міністерству соціального забезпечення УРСР

Центральне правління Українського товариства глухих повідомляє, що робітники, інженерно-технічні працівники і службовці виробничих об'єднань і підприємств Товариства, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду Компартії України і керуючись вказівками Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з питань економічної політики, на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання, достроково, 27 жовтня 1975 року, виконали завдання п'ятирічного плану по випуску та реалізації продукції і досягли високих техніко-економічних показників у роботі. При плані 516 мільйонів 145 тисяч карбованців фактично реалізовано продукції на суму 516 мільйонів 660 тисяч карбованців, або 100,1 процента.

До кінця завершального року буде реалізовано продукції понад п'ятирічний план на суму 22 мільйони карбованців.

Нове політичне і трудове піднесення серед трудящих Товариства викликала постанова ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС».

Колективи об'єднань і підприємств Товариства взяли додаткові зобов'язання по нарощуванню обсягу виробництва, підвищенню продуктивності праці, поліпшенню якості продукції, щоб гідно зустріти XXV з'їзд Компартії України і XXV з'їзд КПРС.

Голова ЦП УТОГ А. Х. СЕМКО.

Секретар парторганізації Т. Я. ЯКУБА.

Голова МК профспілки І. І. МАРИНИЧЕВА.

Робітникам, інженерно-технічним працівникам
і службовцям виробничих об'єднань,
підприємств і Центральному правлінню
Українського товариства глухих

Дорогі товариші! Колегія Міністерства соціального забезпечення УРСР сердечно поздоровляє вас, трудящих Українського товариства глухих, з великою трудовою перемогою — достроковим завершенням завдань дев'ятої п'ятирічки по випуску і реалізації продукції, з досягненням високих техніко-економічних показників в розвитку виробництва.

Колегія із задоволенням відзначає, що ці успіхи досягнуті вами за рахунок підвищення ефективності виробництва, поліпшення організації праці, пошуку і використання наявних резервів збільшення випуску і поліпшення якості продукції.

Поздоровляємо вас, дорогі товариші, з наступаючим святом Великого Жовтня, бажаємо нових великих трудових перемог у виконанні підвищених соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XXV з'їзду КПРС.

Міністр соціального забезпечення УРСР О. Ф. ФЕДОРОВ.

ЗАКРІПИТИ ДОСЯГНУТЕ,
ПРИМНОЖИТИ ЗДОБУТЕ

Як завершили трудові об'єднання і УВП системи УТОГ виробничу програму дев'ятої п'ятирічки? Як виконуються плани на 1975 рік, соціалістичні зобов'язання на честь XXV з'їзду КПРС?

На ці питання редакції «Нашого життя» відповідають керівники деяких підприємств.

— В успішне завершення утіговської п'ятирічки внесли свій вклад також і наші робітники та інженерно-технічні працівники, — пише головний інженер Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» А. О. Смульський. — План по всіх найголовніших виробках ми виконали 16 жовтня 1975 року. На правому фланзі п'ятирічки йшли наші передовики, показуючи приклад самовідданої праці. Це — слюсар-складальник А. Сенченко, слюсар П. Грива, токар-револьверник І. Теплуха, шліфувальник І. Білик та інші.

До кінця п'ятирічки буде випущено й реалізовано продукції на 1 мільйон 394 тисячі карбованців. Колектив вирішив на честь XXV з'їзду КПРС завершити двомісяч-

ний план 1976 року до дня відкриття з'їзду і дати понад план продукції на 50 тисяч карбованців.

— Виконавши 7 жовтня п'ятирічний план по реалізації продукції, — повідомляє директор Дрогобицького УВП А. С. Гонський, — колектив нашого підприємства на честь наступного XXV з'їзду КПРС зобов'язався додатково реалізувати продукції на 310 тисяч карбованців.

УВП домоглося за п'ятирічку приросту продукції на 84 проценти за рахунок підвищення продуктивності праці. Абсолютна сума прибутку збільшилася на 65 процентів. Рентабельність продукції зросла на 6,3 процента.

Серед передовиків УВП, які виконали п'ятирічку і працюють в рахунок 1976 року, — оздоблювальниця І. Кришталь, столяр Н. Ткаченко, С. Джебжєнак, верстатники І. Матвеев, П. Нагорний та багато інших.

— Наш колектив виконав виробничу програму на п'ятиріччя ще 22 липня 1975 року, — розповідає директор Ужгородського УВП-2 Ф. Ю. Шутяк. — До кінця року зобов'язалися випустити продукції понад план на суму 2 мільйони 336 тисяч карбованців. Треба відзначити, що за весь 1970 рік було випущено продукції на 2 мільйони 86 тисяч карбованців.

— Ще в травні, — пише заступник директора Білоцерківського УВП по учбово-виховній роботі Н. Г. Гульдяшева, — колектив нашого підприємства став на трудову вахту, гаслом якої було: «XXV з'їзду КПРС — 25 ударних декад завершального року п'ятирічки!».

Головну умову цієї вахти — достроково завершити п'ятирічку — колектив успішно виконав 15 серпня 1975 року. На цю дату при плані 13 мільйонів 31 тисяча карбованців було реалізовано продукції на 1,8 тисячі карбованців більше.

Вони працюють з випередженням часу

М. І. ЦЕРКОВНИЙ,
токарь Полтавського УВП-2.Л. І. ЧЕРЕПАНОВА,
слюсар-складальник Донецького
виробничого об'єднання
«Електромагніт».Т. Ф. ЛИПНИЦЬКА,
слюсар-складальник Донецького
виробничого об'єднання
«Електромагніт».Л. П. ЛИТОВЧЕНКО,
робітниця Київського
дослідно-виробничого об'єднання
«Контакт».

Трудовий рубіж взято

Творча, натхненна праця трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» увінчалася успіхом. Першого жовтня н. р., на три місяці раніше строку і на півтора місяці раніше взятого зобов'язання, колектив завершив виконання завдань п'ятирічки по реалізації продукції. Для народного господарства країни виготовлено електромагнітів ПМЕ-111, ПМЕ-113, реле РПУ-2 та електроустановочних виробів на 29 мільйонів 911 тисяч карбованців, або план виконано на 101,2 процента. Реалізація готової продукції з початку нинішньої п'ятирічки становить 27 мільйонів 130 тисяч карбованців, або 101,9 процента до завдання. По прибутку план виконано на 116,8 процента.

Досягнуті успіхи надихають колектив на нові трудові подвиги, бо вони базуються на ударній праці кожного трудівника, всього колективу. Це — наш подарунок XXV з'їзду рідної Комуністичної партії, наш старт в десятку п'ятирічки.

Соціалістичне змагання, яке широко розгорнулося на головному підприємстві та його філіалах, підкріплене рядом важливих організаційно-політико-виховною роботою, сприяло подальшому зростанню продуктивності праці, збільшенню обсягу випуску продукції, підвищенню її якості.

Курс на технічне переозброєння і впровадження нової техніки дав відчутні результати. За роки п'ятирічки об'єднання одержало 42 одиниці технологічного обладнання, в тому числі 15 одиниць металорізального. В цехах з'явився двошпіндельний карусельний на-

півавтомат для фрезування скоби магнітопроводу РПУ-2 і п'ять замкнених технологічних циклів для виготовлення низьковольтної апаратури і електроустановочних виробів. Силами висококваліфікованих слюсарів, під керівництвом вдухих інженерів виробничо-технічного відділу, виготовлено 20 одиниць нестандартного обладнання, пущено в дію конвеєрну систему на головному підприємстві, на Жданівському та Слов'янському філіалах.

Все це в комплексі із здійсненням заходів по впровадженню прогресивної технології, наукової організації праці дало можливість одержати 383,9 тисячі карбованців економічного ефекту. Протягом всієї п'ятирічки наше підприємство неодноразово було серед кращих колективів району. Київський райком партії м. Донецька тричі присуджував колективу перехідний Червоний прапор, а на стелі правобережних п'ятирічки району, встановленої в центрі міста, серед кращих колективів постійно виставляється і наше виробниче об'єднання.

Три квартали підряд в минулому і два в завершальному році п'ятирічки об'єднання утримує перехідний Червоний прапор президентії Донецького об'єднання УТОГ та обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Новий приплив сил у трудовому суперництві викликало святкування 30-річчя перемоги Радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Ударна вахта на честь міст-героїв була відзначена пам'ятним призом райкому партії, а знамен-

ні трудові декади на честь XXV з'їзду КПРС сприяли підвищенню темпів самовідданої праці за дострокове виконання завдань п'ятирічного плану. Близько 40 робітників, ударників комуністичної праці завершили п'ятирічне завдання і трудяться в рахунок наступного року. Серед них — пресувальники Н. В. Барабаш, К. В. Зеленська, Н. Т. Гречко, Т. В. Шалдуга, А. Ф. Запорожко, штампувальники — М. А. Чеберяк, В. А. Желудкова, А. І. Іванов, складальники — В. В. Прудникова, Л. С. Букаленко, Є. І. Лисенко, М. І. Кам'янецька, Л. І. Черепанова, М. Ф. Власова, слюсарі-інструментальники — А. М. Дорофеев, О. Н. Шестьоркін, П. І. Жила, токарі-інструментальники —

Г. І. Немчин, Р. М. Никифоров, Г. Н. Солдатов.

Серед трудівників Жданівського філіалу з випередженням часу трудяться: В. М. Коссе, В. А. Сакун, А. А. Коройд, В. Т. Головльов, В. П. Стекачов, Слов'янського — Н. С. Локтева, Є. А. Копилова, З. М. Соловйов, В. Ф. Челов'ян та інші.

Заслуженою нагородою відзначено передовиків виробництва. Їм вручено знаки «Переможець соціалістичного змагання 1973 і 1974 рр.», всього по об'єднанню їх завоювало 60 чоловік. Знаком «Переможець п'ятирічки» нагороджено 16 чоловік.

Вагомим показником у роботі передовиків виробництва домоглися за рахунок високої професійної майстерності і продуманого використання кожної робочої хвилини.

Комсомольсько-молодіжна бригада складальної дільниці на вахті,

присвячений 40-річчю стахановського руху, досягла найвищої продуктивності праці по випуску електромагнітних пускатів — 2850 апаратів в день. Це їх нова рекордна норма замість 2500 одиниць.

Велика робота ведеться по реконструкції підприємства з метою поліпшення умов праці і побуту трудящих. Торік до ладу введено головний виробничий корпус. В стадії розгорнутого будівництва адміністративно-побутовий корпус, який намічено здати в експлуатацію в нинішньому році.

З гордістю оглядаючи пройдені роки плідної праці, роки творчих пошуків і вдосконалень, можна сміливо сказати, що колектив впевнено дивиться в майбутнє. Це були роки освоєння нових видів виробів ПМЕ-111, ПМЕ-113, реле РПУ-2, роки інтенсивної роботи по створенню технічної бази — базової лабораторії з допомогою якої стало можливо керувати якістю продукції, що випускається об'єднанням.

До кінця завершального року колектив зобов'язується додатково до п'ятирічного плану дати продукції на суму 1 мільйон 456 тисяч карбованців. Свої підвищені зобов'язання по додатковому випуску виробів, по більш повному використанню резервів виробництва трудящі об'єднання виконують з честю і доможуться нових трудових успіхів.

Т. СЕЗОНОВА,
заст. генерального директора
Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

На знімку: члени комсомольсько-молодіжної бригади по складанню електромагнітів (зліва направо) Люба Букаленко, Зіна Морозова та Галина Драчевська.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПІДСУМКИ РАДУЮТЬ, ЗАВДАННЯ КЛИЧУТЬ

ДЕНЬ 16 ЖОВТНЯ 1975 року став червоною сторінкою в трудовому календарі колективу Лебединського УВП. В той день трудівники рапортували про дострокове виконання всіх планових завдань дев'ятої п'ятирічки — на 21 день раніше взятого зобов'язання.

З нагоди цього на підприємстві відбувся вечір «Трудової слави», на якому мебелювальники підвели підсумки своєї роботи за роки п'ятирічки. З аналізом виробничої діяльності УВП виступила інженер-економіст Р. Г. Куліш.

Якщо в 1970 році на підприємстві було вироблено продукції на 535 тисяч карбованців, — сказала вона, — то в нинішньому її буде виготовлено більше, ніж на 750 тисяч карбованців. Реалізація меблів за цей період зросла на 162 тисячі карбованців, а продуктивність праці — на 21,9 процента. За роки дев'ятої п'ятирічки на підприємстві впроваджено дев'ять заходів з нової техніки, 18 рацпропозицій з економічним ефектом на суму 12,5 тисячі карбованців. Крім того, зекономлено сировини та матеріалів на 5,1 тисячі карбованців, електроенергії — 20 тисяч кіловат-годин, вугілля — 70 тонн, а також вироблено товарів із заощадженої сировини на 11 тисяч карбованців. Загалом за роки п'ятирічки підприємство одер-

жало 613,1 тисячі карбованців прибутку. Це дало змогу значно покращити умови праці і побуту трудівників.

Про деякі досягнення підприємства розповів начальник виробництва тов. Костирін Д. Г.

Насамперед механізмів автоматизації гарячих плит в пресувальному цеху, полірування шаф, відокремлено цех підборки шпону, а також завершено реконструкцію малярної дільниці. Парове опалення виробничих цехів і службових приміщень переведено на водяне, що безпосередньо вплине на підвищення якості продукції і продуктивності праці. Налагоджена робота душевих у виробничому корпусі і гуртожитку.

26 сімей робітників і службовців одержали благоустроєні квартири в новому п'ятиповерховому житловому будинку. А для багатодітних сімей наших працівників, що прийшли на підприємство пізніше, розширюється житлова площа в гуртожитку. За роки п'ятирічки середня заробітна плата зросла на 17,3 процента. На УВП з числа глухих та інвалідів підготовлено 58 робітників масових професій.

Про тих, хто безпосередньо зайнятий створенням матеріальних цінностей, розповів у своєму виступі секретар партійної організації УВП О. О. Авраменко.

Справжній скарб нашого підприємства, — відмітив він, — це люди. В нашому колективі трудяться 71 ударник комуністичної праці. Почесне звання колективів комуністичної праці присвоєно п'яти бригадам. Чотири робітники завоювали звання «Кращий за професією», п'ять — «Кращий молодий робітник». 10 передовиків виробництва з вересня ц. р. вже працюють в рахунок десятої п'ятирічки. Серед них — столяр-верстатник, кавалер ордена «Знак Пошани», ударник комуністичної праці Василь Гнатович Марченко, якому присвоєно звання «Майстер-золоті руки», а також ударник комуністичної праці, переможці змагання 1975 року — столяр-верстатник Володимир Павлович Щербаченко, складальник шпону Марія Тимофіївна Макарова та Олександра Василівна Присіч, складальники меблів Олексій Андрійович Волинський, Олександр Романович Коханій, Павло Трохимович Вернидуб, Микола Се-

менович Божок та Олексій Леонидович Шломенко.

Ставши на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України, наші трудівники докладають усіх зусиль, щоб план і зобов'язання п'ятирічного, завершального року було виконано з честю. І їх праця дає відчутні результати. Так, за підсумками роботи за дев'ять місяців продуктивність праці зросла проти планового завдання на 3,8 процента, що дало можливість збільшити випуск валової продукції на 14 тисяч карбованців.

Своїми трудовими успіхами, — сказав кавалер ордена «Знак Пошани» Василь Гнатович Марченко, — ми зобов'язані насамперед нашій рідній Комуністичній партії, Радянському уряду. Ми постійно відчуваємо їхню турботу про умови нашої праці, про наш добробут. І тому з особливим піднесенням ми зустріли звістку про скликання наступного XXV з'їзду партії, що накреслить далі шляхи нашого руху до комунізму. Від імені своєї бригади за-

певняю колектив, що взяте нами підвищене зобов'язання на честь з'їзду виконаємо з честю.

Підсумки трудової діяльності нашого колективу за роки дев'ятої п'ятирічки, — сказав у своєму виступі директор УВП М. К. Шапала, — радують. Ми усвідомлюємо, що скромна частка нашої праці увійде у загальну скарбницю підвищення добробуту Радянського народу, в зміцнення обороноздатності нашої соціалістичної Батьківщини. Все це надихає нас на нові досягнення і я впевнений, що ми з честю виконаємо підвищені зобов'язання, взяті на честь XXV з'їзду КПРС, що спільними зусиллями введемо своє підприємство в ряди передових нашого Товариства.

Після закінчення урочистої частини великій групі робітників, ІТП та службовців, які внесли значну частку своєї праці у дострокове виконання завдань та зобов'язань дев'ятої п'ятирічки, було вручено цінні подарунки.

Ф. ПРИСІЧ.

м. Лебедин,
Сумської обл.

ЗА МЕТОДОМ БАСОВА

ШИРОКА ПРОГРАМА ДІЙ

З метою дальшого піднесення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції та забезпечення кращих умов праці, в колективі Житомирського учбово-виробничого підприємства намічено на завершальний етап останнього року п'ятирічки широку програму дій.

При плануванні заходів застосовано досвід колективу Ангарського цементного заводу та ком-

плексно-будівельної бригади комуністичної праці, очолюваної Героєм Соціалістичної Праці, комуністом А. Б. Басовим.

Особливо багато уваги відведено вдосконаленню технологічних процесів, поліпшенню санітарно-гігієнічних умов працюючих, зокрема боротьбі за зниження запиленості повітря в цехах, вдосконаленню системи освітлення робочих місць, побутовому обслуговуванню тощо. Поліпшено буде також і організацію навчання та інструктажів з техніки безпеки й охорони праці, контроль за виконанням намічених заходів у чіткі визначені строки. Відповідальність за вчасне здійснення їх нести будуть конкретні особи, призначені на спільному засіданні місцевко-

му профспілки й адміністрації УВП за участю начальників дільниць, інженерно-технічних працівників і передовиків виробництва.

Втілення наміченої програми у життя уже почалося. Так, на сьогодні обладнані окремі приміщення для очищення ватованого одягу, настилання вати, розкרוу ватину. Це значно зменшило запиленість повітря на закрийних та швейних дільницях, де виготовляються куртки та брюки. На всіх швейних машинах встановлені захисні лапки. Налагоджено триступінчасту систему контролю за станом охорони і техніки безпеки праці. Чимало зроблено і щодо поліпшення побутових умов робітників.

«Більше, краще, з меншими затратами!» — під таким девізом трудяться нині колектив УВП, готуючи гідну зустріч XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України.

М. ГУРМАН.

НАЗИВАЄМО АДРЕСИ ДОСВІДУ

ЗАВОДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

- ◆ Чим цікавляться гості
- ◆ Затрати — 700 карбованців,
- ◆ Навчаються працівники середньої ланки
- ◆ Лекції і колоквіуми
- ◆ економія — 20 тисяч

Київський завод «Укркабель» — одне з провідних підприємств столиці республіки. Далеко за межами рідного міста відома його продукція. Вона йде багатьом промисловим підприємствам та будовам Радянського Союзу, експортується в зарубіжні країни. Марка «Укркабеля» користується доброю, давньою і заслуженою славою й популярністю. І нема нічого дивного в тому, що на завод часто приїждять по досвід, по науку. Причому не тільки з споріднених підприємств, але й з підприємств дуже далеких від кабельної промисловості галузей. Приїждять, щоб краще ознайомитися з тим, що роблять кияни і в плані вдосконалення організації

праці, і в плані комплексної механізації та автоматизації виробничих процесів, і в плані підвищення якості продукції. Їх успіхи і досягнення в цьому загальнона-

А з деякого часу серед традиційних запитань, що їх задають гості, з'явилося ще одне — про те, як працює і яку користь приносять виробництву створений на підприємстві університет техніко-економічних знань. І гостинні господарі докладно розповідають про набутий досвід, про діяльність незвичного вузу.

Усе почалося з того, що три роки тому в партійному комітеті підприємства виникла ідея створити на «Укркабелі» громадський

НА НЕЇ РІВНЯЮТЬСЯ

«Ще минулого року завершила п'ятирічку Варвара Пархоменко. Середня норма її виробітку за дев'ять місяців цього року становить 137,1 процента...»

Я слухаю лаконічні фрази, записую цифри, які люб'язно наводять мені працівники Лубенського УВП, а сам уже готовий особисто порозмовляти з цією відомою в місті дівчиною. Відомою своєю працею і громадсько-корисними справами.

Незабаром її покличуть, та я вже наперед знаю, що Варвара восьмий рік незмінно працює на Лубенському УВП, що її нагороджено знаками «Переможець соціалістичного змагання 1974 року», «Ударник дев'ятої п'ятирічки» і що тут, на підприємстві, вона була секретарем комітету комсомольської організації. Так-так, це її портрет ви могли бачити в Лубнах на комсомольській Дошці пошани... А тепер дівчина охоче передає досвід комсомольської роботи своєму наступникові — новому комсомольському ватажкові. Варвара Пархоменко — кандидат у члени КПРС, депутат міської Ради депутатів трудящих.

Працюючи швейно-мотористкою, дівчина успішно освоїла всі потрібні в бригаді виробничі операції, а отже знає, чим допомогти подругам і, до речі, ніколи їм не відмовляє. Особисто за нею закріплено ученицю і, як свідчить сама Вар-

вара, навчання дає відрядні результати.

Багато хороших слів скажуть вам на підприємстві про Варвару Пархоменко. Не скупиться на них в адресу ударниці і майстер бригади Алла Миколаївна Бурдим: «Скромна, акуратна, ввічлива, на неї рівняються інші...» Так, «скромна, працююча, чуйний товариш» — якраз ці риси ми завжди хочемо бачити в людині, їх ми покликані виховувати всіма доступними суспільними засобами. Бо в таких людях наше сучасне і наше майбутнє.

Глибокими чорними очима дивиться на нас Варвара. Дивиться запитально: чи вже я вільна? Чи можу піти? Там... треба шити куртки.

О. ПАЛІЙЧУК.

На знімку: Варвара Пархоменко.

НАШ ДРУГ І ПОМІЧНИК

Він з покоління тих, хто своїми грудьми захищав Батьківщину від німецько-фашистських загарбників у роки Великої Вітчизняної війни, хто сповна пізнав усі гіркоти фронтового життя. Додому повернувся знесиленим, глухим, але не песимістом — не вбила в нього війна гарячу хліборобську вдачу.

Де тільки потрібні були чоловічі руки, там обов'язково був і він, Іван Городницький — хлопець роботязний, хазяйновитий, чуйний і принциповий, такий, що всією душею не терпить зволікань у будь-якій справі. І «найінертніших» запалював до роботи. Таким був колишній фронтовик тоді, таким лишився й по сьогодні.

Радовий хлібороб, рахівник, бухгалтер колгоспу, а тепер, після реорганізації, — й радгоспу «Маяк» — ось та стежка трударя, якою він прямує у майбутнє, ось віхи зростання його авторитету серед односельчан.

Не так давно всі вони гуртом відзначили 30-річчя роботи ветерана на одному місці, вручали пам'ятні сувеніри, подарунки. «Облік матеріальних цінностей, прибутків і видатків веде точно, акуратно. Діяльність підзвітних матеріально-відповідальних осіб контролює систематично. Словом, доручену роботу завжди виконує вчасно і бездоганно», — так відгукувалися того вечора про свого колегу працівники контори.

З повагою ставляться до Івана Олексійовича усі, хто його знає. Бо людина він не тільки принципова, але й чуйна, товариська.

Особливою повагою й довірою користується ветеран війни і праці серед членів Диканьської первинної організації УТОГ, яка об'єднує глухих трудівників декількох навколишніх сіл. Не раз обирали його своїм головою. І завжди на звітно-виборних зборах підкреслюють: «Іван Олексійович — людина авторитетна, щира, доброзичлива, з багатим життєвим досвідом. Завдяки його зусиллям наша первинна організація є однією з кращих у Зінківському мікрорайоні».

Ось такий він, бухгалтер Іван Олексійович Городницький — наш друг і помічник!

Н. АКСЮК.

м. Зінків,
Полтавської обл.

інститут прикладної, якщо можна так висловитися, техніки та економіки. Призначався він в основному для керівників середньої ланки. Однак відвідувати його могли всі бажаючі. Мета навчання — зосередити увагу слухачів на найбільш важливих, актуальних, гострих проблемах організації і ведення виробництва, поставитися розв'язати їх. Яким чином? Це — справа викладачів і «студентів». Нехай думають, пропонують, нехай шукають і знаходять.

Ідея створення такого громадського навчального закладу сподобалась. Її всебічно обговорили і підтримали. А невдовзі на підприємстві відбулося перше заняття університету техніко-економічних знань. За «парту» сіли кілька десятків чоловік.

Порядок занять у «заводському вузі» досить простий. Спочатку за затвердженою парткомом і дирекцією програмою, яка містить проблеми, що вимагають розв'язання, читається вступна, оглядова лекція. З нею виступає началь-

ник цеху або керівник заводської служби, відділу. Потім по даному питанню проводяться семінари або, як ще кажуть на заводі, колоквіуми. Слухачі виступають з підготовленими рефератами й доповідями. Саме на семінарах даються практичні поради, як вирішити ті чи інші питання, саме на них вносяться численні технічні, технологічні, економічні та інші рекомендації і обґрунтування.

Заняття в університеті проходять цікаво, при високій активності слухачів. Люди не залишаються байдужими до обговорюваних проблем і прагнуть якнайшвидше і якнайуспішніше їх розв'язати. Ось один з характерних прикладів.

Виступаючи з лекцією про шляхи зниження собівартості продукції, головний інженер заводу О. Сороченко багато говорив про пластику — цінну і поки що дуже дорожу сировину, яка використовується при виготовленні кабелів. Наводилась, зокрема, така цифра. Близько 80 процентів собівартості кабельної продукції

В Житомирському будинку культури відкрилась виставка, присвячена XXV з'їзду КПРС. Увагу відвідувачів привертають гасла і плакати до цієї знаменної події в житті нашого народу і країни.

Одна з кімнат бібліотеки відведена під постійно-діючу виставку творів В. І. Леніна та класиків марксизму. Другий її розділ знайомить з досягненнями радянського народу у виконанні завдань дев'ятої п'ятирічки та великих накреслень XXIV з'їзду КПРС. Третій розділ виставки під назвою «Ми славимо працю» розповідає про кращих виробничників — ударників комуністичної праці та їх здобутки напередодні XXV з'їзду партії.

Колективом Будинку культури розроблено тематичний план по-

ВИСТАВКА РОЗПОВІДАЄ

літико-масової та агітаційно-виховної роботи, в якому передбачено проведення лекцій, бесід, вечорів-зустрічей з новаторами та передовиками виробництва.

Тематика політико-виховної й агітаційно-масової роботи поділена теж на три розділи: «За накресленнями партії», «Від з'їзду до з'їзду», «Партія — розум, честь і совість нашої епохи», які в свою чергу розбиті на шість лекцій. Всі ці заходи покликані ознайомити відвідувачів Будинку культури з тими змінами, що відбулися в нашому суспільстві за період між двома з'їздами партії, показати роль партії Леніна в побудові матеріально-технічної бази комуні-

му, її роль у міжнародному робітничому і революційному русі та інше.

Крім того, заплановано ряд тематичних вечорів, бесід за круглим столом. Чимало з намічених заходів на честь XXV з'їзду КПРС уже проведено. Серед них: «Вечір-зустріч» з робітниками взуттєвої промисловості, на якому з розповіддю про здобутки своїх колективів у п'ятиріччі виступили передовики виробництва.

Вони продемонстрували для членів УТОГ виставку кращих моделей взуття, яка дістала високу оцінку відвідувачів Будинку культури.

М. ГУРЧЕНКО.

м. Житомир.

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА

ПОКЛИКАННЯ

Обрубник ливарного цеху Сло-в'янського заводу «Будмаш» Донецької області В. Бондін виступав на змаганнях з футболу, а після повернення через тиждень його звільнили з роботи як прогульщика.

Робітник звернувся до обласного відділу УТОГ. Його голова Микола Венедиктович Калиниченко разом з обкомом профспілки машинобудівників швидко розібрався в справі В. Бондіна. Після двох тижнів вимушеного прогулу довелося адміністрації заводу поновити В. Бондіна на тій же роботі з виплатою компенсації за рахунок винуватців незаконного звільнення.

А ось лист від багатодітної колгоспниці. Тут треба розібратися особисто на місці.

Хоч і небагато таких справ, та все ж вони виникають час від часу і голова Донецького облвідділу УТОГ М. В. Калиниченко розв'язує їх разом з місцевими партійними, радянськими та профспілковими організаціями і завжди домагається вирішення справи на користь членів Українського товариства глухих. А їх у краю вугілля і машинобудівних заводів на обліку до п'яти тисяч чоловік.

Тут діє Донецьке виробниче

об'єднання «Електромагніт» з філіалами в Жданові та Сло-в'янську, учбово-виробничі підприємства в Артемівську та Єнакієві. Крім цього, в області функціонує 14 культзакладів, де зосереджено проведення політико-виховної та культурно-освітньої роботи. В полі зору облвідділу і 18 компактних груп на державних підприємствах, п'ять шкіл-інтернатів і одна дошкільна установа. Члени Товариства часто бачать у себе сивоголового чоловіка з доброю усмішкою на обличчі. Це Микола Венедиктович Калиниченко.

Ще навчаючись у сільській школі, одинадцятирічний Микола від скарлатини втратив слух. Але, незважаючи на це, хлопець продовжував навчання й успішно закінчив сім класів Ханженківської загальноосвітньої середньої школи. Там його батько працював кочегаром на шахті.

З 1938 року Микола Калиниченко — студент Київського індустріального робфаку. Лише напад фашистів на нашу країну перешкодив йому завершити навчання.

З перших днів Великої Вітчизняної війни Микола працює на спорудженні оборонних об'єктів навколо Києва. Евакуйованих

Висока якість продукції — справа робітничої честі всього колективу. І тому контролери готової продукції Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства комсомолка Ніна Нікуліна та кандидат у члени КПРС Надія Кобзарьова пильно стоять на сторожі заводської марки.

На знімку: (зліва направо) контролери Ніна Нікуліна та Надія Кобзарьова за перевіркою якості чергової партії електромагнітів МТ.

Фото І. ВІСКУБА.

внутрішніх резервів через університет постійно залучається багато нових людей. Тільки в нинішньому році його закінчили 120 виробничників. Набути ними знання, внесені пропозиції тут же пішли «в діло».

Тепер колектив заводу успішно завершує дев'яту п'ятирічку, впевнено набирає нову висоту. Добре й правильно поставлене виробниче навчання кабельників сприяло досягненню цього.

Ось про що розповідають кінські кабельники гостям, коли вони розпитують про роботу університету техніко-економічних знань.

В. КОВАЛЬ,
(РАТАУ).

Київ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3
сторінка

Субота, 1 листопада 1975 р.

ПРОБЛЕМИ МАЛОЇ РАКЕТКИ

Кажуть, що спогадами живуть лише старі та хворі. На жаль, і прихильникам малої ракетки на Україні серед глухих доводиться все частіше згадувати минулі дні. Коли врахувати, що по-справжньому настільний теніс набрав розповсюдження в середині 50-х років, то його аж ніяк не можна назвати старим. Спробуємо тоді розібратися в причинах і характері хвороби, яка вразила цю популярну гру в спортивній спільноті глухих України.

Протягом останніх років у нас майже не з'явилися нові імена гравців, що могли б стати гордістю команди з настільного тенісу. Тому й не дивно, що на останній першості СРСР спортсмени нашої федерації Тетяна Миронова, Василь Васильєв, Олег Науменко та інші, що входили до складу збірної команди УРСР серед глухих, в особистому заліку зайняли не перші місця.

Є такий спосіб навчання плаванню — людину кидають у воду і, як не потоне, то навчиться. На

жаль, саме за цим принципом і працюють тренери, викладачі та інструктори фізкультури з настільного тенісу. Чи не тому тренери з Полтави, Луцька, Сум, Херсона, Чернігова, Харкова та Черкас не дали жодного спортсмена до збірної команди нашої федерації?

Чимало тренерів за настільний теніс регулярно одержують зарплату, але щось не дуже чути про успіхи тенісистів їх областей. Як тут не згадати тренера з Дніпропетровська Ю. Г. Маклакова, який готує хороших спортсменів, озброєних непоганою технікою і тактикою. Очевидно ця людина закохана в свою справу.

Зараз настільний теніс користується популярністю в багатьох областях. Особливо добре налагоджена ця справа в Дніпропетровській, Львівській, Одеській, Ворошиловградській та Миколаївській облспортфедераціях глухих. Там, очевидно, розуміють, що в цю захоплюючу гру можна грати в кожному клубі, залі, в кожній школі.

Яку допомогу можуть подати дітям, що навчаються в школах-інтернатах, тренер або вчитель фізичного виховання?

По-перше, необхідно ознайомити дітей з технікою настільного тенісу. По-друге, прищепити їм любов до цього виду спорту. Що ж до якості гри, то переважна більшість дітей не знає як правильно тримати ракетку. Я розумію, що за короткі строки не можна підготувати спортсменів високого класу. Проте навчити виконувати основні елементи з тенісу можна і необхідно.

Ця стаття не претендує на вичерпну характеристику стану розвитку настільного тенісу в нашому Товаристві. Може я в чомусь помиляюсь. Але, щоб вивести наших спортсменів на орбіту великого спорту, повинні бути спрямовані всі наші сили, вміння й енергія. Та ще більше потрібна любов до своєї справи, поєднана із знаннями найсучаснішої спортивної методики.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ,
тренер збірної УРСР з настільного тенісу.

ПІДМОГА У ПРАЦІ

на Дніпродзержинському УВП. Секретар комсомольської організації підприємства сказав про Василя: «Наполегливий робітник, добрий товариш, активний комсомолец і завзятий спортсмен».

Євгена Супруненко — член колективу комуністичної праці швейної фабрики. Вона комсомолка, дуже любить свою роботу. Євгена бере активну участь в художній самодіяльності та у всіх спортивних заходах Будинку культури УТОГ.

Тетяна Миронова ще навчається в школі-інтернаті для глухих. Вона відмінниця навчання і член комітету комсомолу, користується авторитетом серед учнів. Скромна, наполеглива і трудолюбива.

— Моя мрія, — говорить Тетя-

на, — вступити до інституту, а в спорті — ввійти до складу збірної команди СРСР з настільного тенісу.

Тетяна Миронова — триразовий чемпіон УРСР з настільного тенісу. Вона багато працює над підвищенням своєї спортивної майстерності.

Аналізуючи діяльність наших спортсменів, можна з упевненістю сказати: захоплення спортом не тільки не заважає, а, навпаки, допомагає їм у роботі, в навчанні, надихає їх на нові досягнення. Спорт — це підмога у праці та в навчанні.

Ю. МАКЛАКОВ,
інструктор з фізкультури та спорту Дніпропетровського будинку культури.

ВБОЛІВАЛЬНИКИ ЗАДОВОЛЕНІ

Ідучи назустріч численним побажанням шанувальників футболу, Одеська спортивна федерація спільно з облвідділом УТОГ організували зустріч футболістів п'ятидесятих і семидесятих років.

І от на стадіоні Одеського Червонопрапорного військового округу зібралися сотні вболівальників. Серед них — футболісти п'ятидесятих років М. Кулаков, К. Лавецький, Л. Ходицький, Л.

Шайман та інші. О 12 годині на футбольне поле вийшли ветерани в червоних футболках, збірна облвідділу була в білих. Після того як ветеранам піднесли квіти і вручили пам'ятний вимпел, розпочався матч. Довго ні та, ні друга команда не використала кількох можливостей. І тільки на 30-й хвилині, коли було призначено одинадцятиметровий у ворота ветеранів, його реалізу-

вав капітан збірної облвідділу К. Рогальов. Він же на третій хвилині другого тайму забив ще один гол. Так з рахунком 2:0 і закінчилася зустріч.

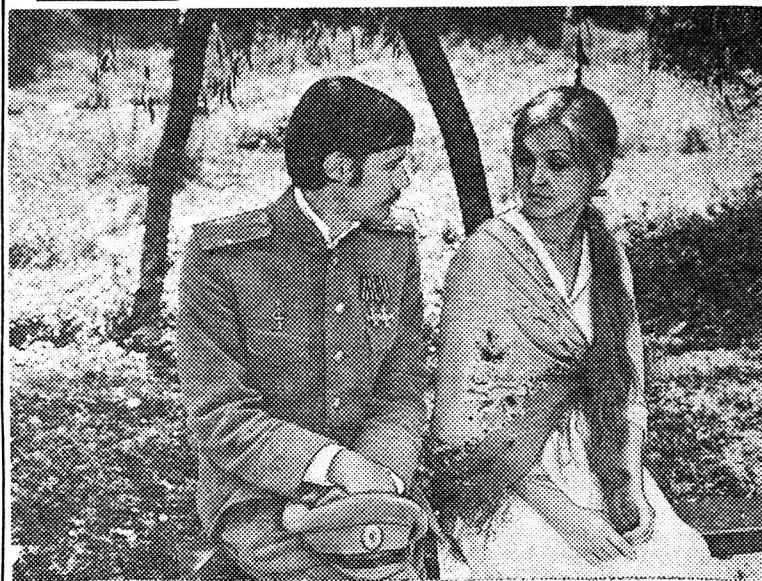
Після матчу суддя I-ї категорії В. Рудаков сказав:

— Обидві команди показали технічний футбол і організованість. Бажано, щоб такі зустрічі стали традиційними, адже це сильний засіб популяризації футболу.

В. КРИКЛИВИЙ.

НОВИНИ
КІНОЕКРАНУ

„МАРИНА“

Події романтичної драми «Марина» за мотивами однойменного оповідання Бориса Лавренкова розпочинаються у 1916 році під час імперіалістичної війни. Поранений в бою підпоручик Ізвольський опинився далеко від фронту, в приморському місті Євпаторії. Після лікування на нього чекала відпустка. Байдукий до

розваг місцевого товариства, Борис Ізвольський весь час проводив біля моря. Якось він зустрів на березі двох рибалок і попросив взяти його в море. З цього і почалась його дружба з Миколою — мовчазним, добрим хлопцем і Олександром, сильною, мужньою людиною, що навчила розуміти народ і вірити в нього.

А потім в життя Бориса ввійшла Марина — проста дівчина з рибальського селища.

Минуло два роки і почалась нова епоха. І знову Євпаторія. Борис Ізвольський тепер уже червоний командир кавалерійського загону доповідає про своє прибуття голові ревкому Опанасу, тому самому рибалці, який колись взяв його з собою в море. Вони зустрілися тепер як соратники, як рідні. І одразу ж запитання: «Де Марина?». А ось і вона, його Марина, біжить назустріч. Ще мить і гримне постріл...

Так закінчилася ця драматична історія, що розповідає про силу і красу кохання.

На знімку: кадр з фільму «Марина».

Е. ЛІСОЗА.

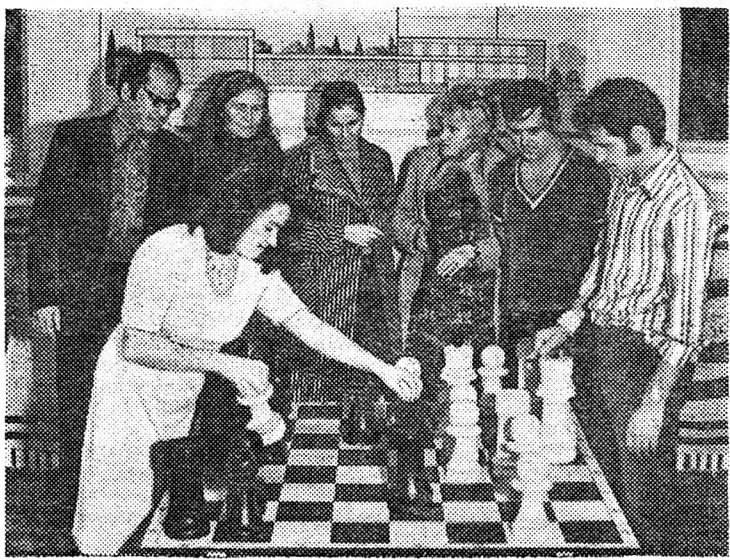
Редактор **П. БУЛАТОВ**

Президія Центрального правління УТОГ з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть начальника планового відділу, ветерана праці Ужгородського УВП-1

ФЕДАКА

Василя Васильовича

і висловлює глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

У фойє Донецького будинку культури встановлено шахи-велетні. На фото: гра між Ларисою Вдовіною і Михайлом Сарда-новим.

1975-й — МІЖНАРОДНИЙ РІК ЖІНКИ

НА ЧЕСТЬ ТРУДІВНИЦЬ

Заходи, присвячені Міжнародному роковій жінки, широко проводяться в культзакладах УТОГ Одещини. У Будинку культури та клубах області відбулися зустрічі з учасницями Великої Вітчизняної війни, передовиками виробництва, а лекції, бесіди, покликані популяризувати внесок жінок у будівництво комуністичного суспільства.

Так, Роздільнянський районний клуб УТОГ організував зустрічі з ударицями комуністичної праці швейно-мотористками міськомбінату В. Найдено, передовою дояркою радгоспу «Роздільнянський» О. Сандул, телятницею колгоспу «Заповіт Ілліча» А. Ярою. Передовики виробництва поділилися трудовим досвідом, закликали всіх жінок Товариства достроково завершити дев'ять п'ятиріччю.

Рівноправності жінок у Радянському Союзі було присвячено вечір запитань і відповідей, про їхні трудові досягнення свідчили стенд «На вахті миру і праці», матеріали стійної преси. Жінки охоче взяли участь у бесідах «Права радянської жінки», «У своєму домі — господиня», «Рівні права — рівні

можливості», заслухали лекцію «Подвиг жінок у Великій Вітчизняній війні» та інші.

Зустрічі зі старою комуністкою Н. Р. Сукиною, учасницями Великої Вітчизняної війни Ф. Р. Матківською, Н. П. Ершовою відбулися в Любашівському райклубі УТОГ. Тут проведено чимало бесід, серед яких: «Чудові у нас спадкоємці» (до 40-річчя стахановського руху), «Російська співачка Нежданова», «Внесок жінок у дострокове виконання п'ятиріччя», «Гідну зустріч XXV з'їзду КПРС», а також обговорено книгу Максима Горького «Мати», кінофільм «А зорі тут тихі».

У Березівському райклубі УТОГ жінки заслухали розповідь учасниці Великої Вітчизняної війни медсестри О. Г. Лапєєвої, взяли участь у бесіді про творчість акторки Л. Чурсіної, після чого переглянули кінофільм «Журавка».

Так, велика роль жінки в нашому повсякденному житті: її самовіддану працю ми бачимо і на виробництві, і в побуті. Тож возвеличимо її — нашу матір, сестру, дружину.

Ю. ГЕР.

КРАЩИМ—ГРАМОТИ

Святково прибраний зал Івано-Франківського будинку культури. На видному місці портрети передовиків колгоспного села області. Зустрічає прибулих хліборобів з близьких і далеких гірських осель гасло: «Палкий привіт трудівникам села».

З доповіддю «Прикарпаття назустріч XXV з'їзду КПРС» на обласній нараді передовиків села виступила голова облвідділу УТОГ Р. П. Дубинська. Вона докладно розповіла про те, як глухі хлібороби області завершують нинішній сільськогосподарський рік, як вони готуються до наступного з'їзду партії.

Учасники наради взяли участь в обговоренні доповіді. Серед тих, хто виступив, — Василь Іванович Томенчук — ударник комуністичної праці колгоспу «Прапор кому-

нізму» з села Цінява Коломийського району, Степан Іванович Дубина — коваль з села Павлівка Рогатинського району, Василь Іванович Ковалюк — робітник Ділятинського радгоспу, ударник комуністичної праці.

Учасники наради передовиків прийняли звернення до всіх хліборобів Прикарпаття.

На закінчення учасникам було вручено гуцульські сувеніри. П'ятнадцять передовиків сільського господарства нагороджено Грамотами обкому профспілки робітників сільського господарства та заготівель.

Після закінчення офіційної частини для передовиків села було показано художній фільм.

М. ХОХУЛІН.

м. Івано-Франківськ.

Робітниче поповнення

Того жовтневого вечора в Житомирському будинку культури глухих у всьому відчувалася святкова й урочиста обстановка. На посвячення молоді зміни в робітничий клас зібралися трудівники УВП, компактних груп, члени УТОГ міста.

Привітати молоде поповнення того вечора до Будинку культури прийшли директор УВП Л. С. Герасимчук, секретар парторганізації Сунцева, голова облвідділу О. Д. Тверська, інструктор виробничого навчання Н. Халамовська та ветерани праці.

Під звуки маршу на сцену піднімаються випускники групи виробничого навчання. В урочистій обстановці біля завітчаного бюста

В. І. Леніна молодим виробничникам вручають посвідчення, робітничі путівки. Гучними оплесками присутні вітають свою зміну.

Директор підприємства, секретар парторганізації і інструктор виробничого навчання побажали молодим виробничникам трудового довголіття, великих успіхів і щастя в особистому житті.

Від імені молодих виробничників із словом подяки до наставників і старших товаришів виступила С. Тимченко.

На закінчення вечора відбулася демонстрація кінофільму «Салют, Маріє!».

М. КОВАЛЬЧУК.
робітник УВП.